

Decret llei

12/2025, de 3 de juny, per augmentar la resiliència del subministrament elèctric a Catalunya

El president de la Generalitat de Catalunya,

L'article 67.6.a de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix que els decrets llei els promulga, en nom del rei, el president o presidenta de la Generalitat. D'acord amb això, promulgo aquest

DECRET LLEI

Exposició de motius

I.

El passat 28 d'abril de 2025, a les 12:33, es va produir una apagada elèctrica massiva que va afectar tota Catalunya, la resta de l'Estat espanyol i també Portugal. El tall de subministrament va paraitzar temporalment la vida social i econòmica, afectant notablement el transport ferroviari de metro, trens i tramvia, com el transport per carretera, per la interrupció del funcionament dels semàfors i altres elements electrònics de senyalització. Les indústries, els comerços i la majoria d'edificis d'oficines també van haver d'aturar la seva activitat arran de la manca de subministrament elèctric, així com també per la caiguda dels serveis de telecomunicacions. A partir de les 14 hores es va anar restablint progressivament el servei, que va quedar pràcticament normalitzat cap a la 1:30 del dia 29 d'abril.

Segons les dades de l'Institut Català de l'Energia, l'any 2024 Catalunya va produir 38.997 GWh d'energia elèctrica, la dada més baixa de producció neta d'energia elèctrica des del 2001. Les renovables, comptant l'autoconsum elèctric, van cobrir un 21,6% de la demanda elèctrica catalana, de la qual un 8,9% va ser hidroelèctrica, un 7,1% eòlica, un 4,5 % de fotovoltaica i un 1% d'altres renovables. La demanda elèctrica en barres de central, al seu torn, va ser de 44.732 GWh. Per tant, el 2024 Catalunya va haver d'importar 5.734 GWh, un 12,8% de la seva demanda elèctrica, el percentatge més alt des de l'any 2010. La implantació de renovables necessita

accelerar per tal de complir amb els objectius fixats per la Prospectiva Energètica de Catalunya.

II.

Amb l'objectiu de poder minimitzar els riscos de futures apagades com l'ocorreguda el 28 d'abril de 2025, que va evidenciar la fragilitat del sistema energètic, l'enorme abast dels perjudicis que pot ocasionar i les conseqüències indesitjables a les que cal fer front, i que constata la necessitat d'avançar amb urgència en la transició energètica, augmentant la producció de renovables i l'emmagatzematge per combatre el canvi climàtic, es fa necessari modificar el marc jurídic per aconseguir que el sistema energètic català sigui realment competitiu, sostenible i segur, i totes les actuacions futures es puguin dirigir cap a l'assoliment d'aquest tres objectius.

Pel que fa a la competitivitat, la manera més barata de generar energia elèctrica és la generació renovable. Segons l'entitat Lazard, referent en la matèria, en el seu informe sobre el cost anivellat de l'energia, a la seva versió del juny del 2024, les energies solar fotovoltaica (29-92 \$/MWh) i eòlica terrestre (27-73 \$/MWh) són les fonts més barates d'obtenir energia elèctrica. Aquests costs contrasten amb els de les tecnologies convencionals, com ara el cicle combinat de gas (45-108 \$/MWh), el carbó (69-168 \$/MWh) o la nuclear (142-222 \$/MWh).

Quant a la sostenibilitat, es fa absolutament imprescindible prendre mesures per reduir l'empremta de carboni del sector energètic, un dels principals responsables del canvi climàtic a nivell global. Tal com destaca el Panell Intergovernamental del Canvi Climàtic (IPCC), la manera més ràpida, eficaç i eficient de combatre el canvi climàtic és mitjançant la instal·lació de centrals solars fotovoltaïques i eòliques.

Finalment, un sistema energètic segur passa per obtenir l'energia de fonts autòctones, de forma que es redueixi la dependència de combustibles que venen de fora de les fronteres de la Unió Europea i que estan sotmesos al risc de tensions geopolítiques, tal com va quedar palès amb la pujada extrema del preu del gas natural arrel de la invasió russa d'Ucraïna al febrer del 2022. Pel contrari, les energies eòlica, solar i hidràulica, en tant que fan servir el vent, el sol i l'aigua, permeten generar energia de forma local, tot reduint la dependència energètica. Així mateix, un sistema energètic segur ha de garantir el subministrament de qualitat, mitjançant les renovables, l'emmagatzematge, les xarxes intel·ligents i la gestió de la demanda.

Tanmateix, hi ha mesures que cal adoptar de manera immediata, i que resulten especialment rellevants, necessàries i urgents després de l'alteració generalitzada del subministrament elèctric a la península ibèrica del dia 28 d'abril de 2025 per reduir els riscos de què torni a produir-se una situació similar.

En tant que l'energia eòlica i solar fotovoltaica són tecnologies no gestionables, que per funcionar depenen de la concurrència d'un factor extern i natural, com són el vent o el sol, es fa necessari completar aquestes tecnologies amb d'altres que, sense perdre de vista la sostenibilitat i la competitivitat, permetin assolir un sistema 100% renovable i suficientment flexible per poder respondre a les variacions de generació solar o eòlica, així com dotar de millor control de tensió i freqüència al sistema elèctric.

Sens perjudici de les mesures que es puguin adoptar a nivell europeu i estatal per fer més resiliència la xarxa elèctrica i reforçar els tallafocs per tal que una incidència en algun punt de la xarxa no causi una apagada general com la del 28 d'abril de 2025, Catalunya té competències per incidir en la reducció dels riscos de desconexió del sistema elèctric i per estimular el desenvolupament d'elements de gestionabilitat d'aquest sistema, establint un marc regulatori clar i eficient que permeti dotar de seguretat jurídica la tramitació d'aquests projectes.

Un element clau per la gestionabilitat del sistema són les bateries, que permeten emmagatzemar energia i també serveixen com a sistema de recolzament en cas d'interrupció del subministrament. Les bateries redueixen el risc d'apagada al sistema elèctric, poden funcionar en illa en cas d'apagada per tal que el consumidor continuï disposant de subministrament d'energia elèctrica, i en cas de bateries de certa mida, poden contribuir a la recuperació del subministrament elèctric del sistema en cas d'apagada. És per això que es fa imprescindible aclarir i dotar d'una major seguretat jurídica el marc normatiu de les bateries, introduint canvis a la seva tramitació urbanística i energètica, de forma que les empreses desenvolupadores dels projectes, els Ajuntaments i la ciutadania tinguin un marc normatiu clar que no generi cap dubte respecte de la tramitació d'aquest tipus d'instal·lacions i que permeti accelerar-ne la implementació amb totes les garanties per tots els actors implicats. En tant que les bateries són un element relativament nou, que gràcies a la baixada de costos dels últims anys s'ha convertit en viable, la legislació catalana no regulava fins ara aquest tipus d'instal·lacions de manera clara. Qüestions com el procediment a seguir, la normativa d'aplicació tant energètica com urbanística, o qüestions relacionades amb la potència i la connexió a efectes d'expropiacions o de normativa aplicable, fan

imprescindible, per la construcció d'aquest tipus de centrals, comptar amb una normativa específica i clara.

Actualment hi ha a Catalunya 94 projectes d'emmagatzematge mitjançant bateries en tramitació de competència catalana, dels quals 87 són de bateries independents (stand-alone) i 7 són projectes de bateries híbrids amb instal·lacions renovables. Els primers sumen 920,48 MW i els segons 21,72 MW.

A més, la Comissió Europea ha aprovat recentment el programa d'ajuts a centrals d'emmagatzematge a Espanya, dotat amb 700 milions d'euros i el Ministeri de Transició Ecològica i Repte Demogràfic ha manifestat la seva intenció d'accelerar els terminis de convocatòria i atorgament. Aquesta convocatòria pretén incentivar entre 80 i 120 projectes d'emmagatzematge, que sumin un total d'entre 2,5 i 3,5 GW i que permetin aconseguir un suport de fins al 85% de la inversió. L'incident del 28 d'abril de 2025 ha posat de relleu la necessitat de què Catalunya reguli amb caràcter urgent el procediment d'autorització d'aquestes instal·lacions per tal d'afavorir la captació immediata d'inversions de bateries al seu territori, de forma que es doti de major resiliència al servei de subministrament elèctric a Catalunya.

Adicionalment, es fa necessari adoptar una mesura en relació amb la tramitació de projectes renovables que asseguri la seva ràpida finalització, per tal d'evitar que projectes que es troben en un estat avançat de tramitació acabin en desistiment. De fet, ja hi ha 70 projectes renovables, que sumen 800 MW, que han renunciat a les seves autoritzacions, i aquesta xifra continua pujant davant la impossibilitat de traspasar les autoritzacions a tercers. La situació de dràstica baixada de preus de l'electricitat, molt més baixos dels que preveia el mercat de futurs pel 2025, especialment durant els mesos d'abril i maig, amb preus de captura de l'energia solar de 4,52 EUR/MWh durant l'abril i de -1,34 EUR/MWh al maig ha fet que alguns inversors, així com el sector bancari, estableixin criteris més exigents per invertir o finançar instal·lacions renovables, sobretot les de tecnologia solar fotovoltaica, cosa que afavoreix que alguns inversors decideixin abandonar els seus projectes, perdent-se tot l'esforç de tramitació i el punt de connexió de la instal·lació, el que posaria en risc l'assoliment dels objectius d'implantació de renovables per l'any 2030. Es constata així, la urgència en evitar la desafectació d'inversors i financers en aquest sector, la qual redunda en l'increment dels riscos de desconexió elèctrica que és necessari minimitzar.

La normativa catalana va preveure, mitjançant el Decret Llei 16/2019, la impossibilitat de transmetre l'autorització energètica d'una instal·lació de generació fins que la instal·lació comptés amb l'acta de posada en marxa definitiva. Aquesta mesura, adoptada en un moment de molt interès inversor en renovables, pretenia encertadament impedir que la transmissió de permisos es convertís en una activitat especulativa que generés sobre costos als projectes i rebuig territorial pels múltiples canvis de mans de projectes, tal com s'observa a d'altres comunitats autònomes. Tanmateix, en el moment actual de preus de l'energia molt baixos o fins i tot negatius, per l'entrada de les renovables al sistema elèctric ibèric, que fan baixar els preus de l'energia elèctrica, la situació inversora és justament la contrària, per la qual cosa es fa necessari crear els mecanismes jurídics per garantir que els inversors que obtenen una rendibilitat més baixa de la necessària per fer el projecte o als qui el banc no presta el finançament necessari per invertir, puguin transmetre aquesta autorització, de forma que el projecte i tota la tramitació feta fins al moment de la transmissió es puguin mantenir en cas que es trobi algun inversor amb més visió de llarg termini o exigències de rendibilitat més baixes pugui continuar amb la tramitació i construcció del projecte. Cal tenir en compte, a més, que el Reial decret Llei 23/2020, de 23 de juny, estableix unes fites que s'han d'anar complint en el desenvolupament dels projectes per no perdre el punt de connexió a la xarxa, i per tant, no és possible contemporitzar amb la tramitació en espera de temps de finançament més favorable. Els promotors es veuen abocats a desistir, i resulta urgent, per tant, poder donar l'opció de transmetre aquesta autorització i que un tercer en millor situació financera o amb unes exigències de rendibilitat més moderades pugui assumir la construcció del projecte.

III.

La urgència i el caràcter extraordinari de les mesures contingudes en el present Decret Llei venen justificades per la necessitat d'adoptar iniciatives que contribueixin, en el moment actual, a l'increment de la fortalesa i la resiliència del servei elèctric a Catalunya amb la màxima celeritat, amb l'objectiu de prevenir possibles noves incidències en la xarxa com l'esdevinguda el darrer 28 d'abril de 2025, i que, si aquestes es tornessin a donar, puguin garantir una recuperació immediata o amb una reducció important del temps de recuperació de l'operativitat del sistema elèctric, així com d'accelerar de manera urgent la implantació de noves instal·lacions d'energies renovables.

Atès que la transformació del sistema energètic requereix de processos administratius i de desenvolupament que no en permetran una implementació immediata malgrat la necessitat peremptòria que existeix, es fa urgent l'adopció de mesures que estableixin al més aviat possible un marc regulador clar i fiable que generi les condicions i la seguretat jurídica necessària per incentivar els agents del sector a endegar projectes per a la instal·lació de sistemes d'emmagatzematge energètic.

En aquest sentit, cal incorporar a la normativa catalana el que estableix la Directiva Europea sobre Fonts d'Energia Renovables respecte de l'interès públic superior de les plantes d'energies renovables i la seva infraestructura d'evacuació, i ampliar-ho per incloure-hi les instal·lacions d'emmagatzematge d'energia elèctrica. Això permetrà limitar els motius per a plantejar objeccions jurídiques a les noves instal·lacions durant el procés de tramitació i en facilitarà i accelerarà la seva tramitació administrativa.

En matèria urbanística, aquest reconeixement constitueix el pressupòsit i justificació de la seva implantació en sol no urbanitzable, i alhora, permet introduir en la normativa urbanística la concreció de les instal·lacions d'emmagatzematge d'energia elèctrica com a sistema urbanístic de serveis tècnics. Aquesta categorització permetrà aclarir les vies de tramitació dels projectes per a la implantació de les noves instal·lacions en sòl no urbanitzable, que constitueix l'àmbit d'aplicació del mateix, alhora que agilitzarà la tramitació administrativa que correspongui. D'altra banda també es proposa la modificació de la normativa urbanística en relació a aquestes instal·lacions ubicades en sòl urbà, supòsit en el qual, s'estableix la seva assimilació i compatibilitat amb l'ús industrial, logístic o d'activitat econòmica, sense que en aquest cas tingui la categorització de sistema urbanístic de forma que es mantindrà la seva naturalesa de zona.

A més de la urgència d'aquestes mesures que ha posat en evidència l'incident del 28 d'abril de 2025, les declaracions d'emergència climàtica que han adoptat les institucions europees, estatals i el govern de la Generalitat de Catalunya, les quals propugnen l'adopció de mesures urgents i estructurals per accelerar la transició energètica i mitigar els efectes del canvi climàtic mitjançant, entre altres, el desplegament d'instal·lacions de generació i emmagatzematge d'energia renovable, també justifiquen l'adopció de les mesures proposades en aquest decret- llei.

Pel que fa als canvis introduïts al Decret Llei 16/2019, l'objectiu dels mateixos és regular el procediment de tramitació de bateries dins del marc regulador dels projectes energètics, de forma que quedi clar com tramitar aquest tipus d'instal·lacions tant per

part dels operadors com pels poders públics i la ciutadania. Es tracta d'una mesura que requereix ser adoptada per via d'urgència, arran de l'episodi de l'apagada del 28 d'abril del 2025, amb l'objectiu d'accelerar la tramitació dels projectes de bateries, i que es puguin connectar el més ràpid possible, per així dotar de més resiliència el servei de subministrament elèctric a Catalunya. Sense un procediment clar, els projectes de bateries presentats corren el risc d'aturar-se o bloquejar-se davant de la manca de regulació clara.

Dins d'aquestes mesures s'inclou l'exempció d'autorització administrativa prèvia per a instal·lacions de fins a 500 kW; facilitar la implantació de plantes solars fotovoltaïques en sòl agrari; incloure explícitament els sòls antropitzats com a ubicacions d'aquesta tipologia d'instal·lacions; clarificar els criteris aplicables a les ofertes de participació local; reduir terminis de tramitació i evitar duplicitats de tràmits.

Amb el mateix objectiu, es modifica el Text Refós de la Llei d'Urbanisme, per introduir les bateries dins del seu àmbit d'aplicació com a serveis tècnics considerats infraestructures d'utilitat pública o interès social quan es tracti de implantacions en sòl no urbanitzable, i la seva condició de serveis tècnics en zona quan es tracti de sòl urbà i alhora, i alhora, aclarir el règim urbanístic que els hi aplica, de forma que la seva tramitació es pugui realitzar de manera àgil i amb garanties.

Finalment, es modifica l'article 21 del Decret Llei 16/2019, de manera urgent, ja que està havent-hi renúncies a projectes renovables davant de la impossibilitat de transmetre les autoritzacions, en una situació de preus energètics extraordinàriament baixos, està impedit a molts projectes ser finançats i construïts. Només el poder obrir la possibilitat de transmetre les autoritzacions de manera immediata pot evitar el desistiment d'aquests projectes, molts dels quals estan a punt d'arribar a fites de connexió que els hi farien perdre el punt de connexió si no avancen en la tramitació.

IV.

L'article 1 declara, seguint el que estableix la normativa europea, l'interès públic superior dels projectes de producció d'energia mitjançant fonts renovables i de les instal·lacions d'emmagatzematge, així com de les seves línies de connexió i en precisa el seu redactat pel que fa a la prioritat dels sistemes d'emmagatzematge en la planificació i la concessió d'autoritzacions.

L'article 2 incorpora tota una sèrie de canvis al Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables, per incloure les instal·lacions d'emmagatzematge mitjançant bateries al seu àmbit d'aplicació, tot deixant clar el procediment a aplicar tant a les bateries híbrides amb instal·lacions renovables com amb les independents. Així mateix, es produeixen algunes modificacions tendents a accelerar el procediment de tramitació per tal d'augmentar la potència instal·lada tant renovable com de bateries, accelerant la tramitació i així dotar de més capacitat i resiliència el servei de subministrament elèctric.

L'article 3 inclou modificacions a la normativa urbanística, amb el mateix objectiu d'actualitzar-la amb la incorporació de les centrals d'emmagatzematge, per donar claredat i seguretat al procediment d'autorització urbanística per aquest tipus de centrals. Es fa necessari incorporar aquesta regulació de manera urgent, per tal d'aconseguir la implantació d'instal·lacions de bateries de manera ràpida i dotar així de més resiliència el subministrament elèctric català, protegint-lo davant de possibles noves incidències a la xarxa elèctrica com la del passat 28 d'abril.

En ús de l'autorització concedida per l'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, de conformitat amb l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, a proposta de la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i d'acord amb el Govern,

Decreto:

Article 1

Priorització de la construcció i explotació d'instal·lacions d'energies renovables i emmagatzematge i la seva infraestructura connexa i reconeixement del seu interès públic superior.

En el procés d'atorgament d'autoritzacions per a la construcció i explotació d'instal·lacions d'energies renovables, d'instal·lacions d'emmagatzematge i de la seva infraestructura connexa, i mentre no s'assoleixi la neutralitat climàtica de Catalunya, quan es porti a terme la ponderació dels interessos concurrents, s'ha de considerar que aquestes tenen un interès públic superior i que contribueixen a la salut i la

seguretat públiques. Això no obstant quan l'execució o l'explotació de les instal·lacions afecti a la protecció de les espècies l'acord que aprovi el projecte ha d'establir les mesures compensatòries adequades, incloses les de caràcter financer, que garanteixin un estat de conservació favorable o el restabliment d'aquest estat.

Article 2

Modificació del Decret llei 16/2019 de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables

Es modifica el Decret llei 16/2019 de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables, en els termes següents:

2.1 Es modifica l'article 6.1, que passa a tenir la redacció següent:

“6.1 Aquest capítol és d'aplicació a les instal·lacions següents, situades sobre el terreny en sòls classificats com a no urbanitzables:

a) Parcs eòlics: instal·lacions de producció d'electricitat a partir de la força del vent, d'una potència superior a 500 kW i inferior o igual a 50 MW, amb autoconsum o sense, constituïdes per un aerogenerador o una agrupació d'aquests interconnectats elèctricament i amb un únic punt de connexió a la xarxa de transport o distribució d'energia elèctrica. Formen també part del parc eòlic les infraestructures d'evacuació elèctrica, la subestació del parc i els accessos de nova construcció o la modificació dels ja existents.

b) Plantes solars fotovoltaïques: instal·lacions de producció d'electricitat a partir de l'energia solar mitjançant l'efecte fotoelèctric, amb autoconsum o sense, d'una potència superior a 500 kW i inferior o igual a 50 MW, constituïdes per un conjunt de mòduls destinats a la captació de l'energia solar interconnectats elèctricament i amb un únic punt de connexió a la xarxa de transport o de distribució d'energia elèctrica. Formen part també de la planta solar fotovoltaica els inversors, la subestació de la planta, les infraestructures d'evacuació elèctrica i els accessos de nova construcció o la modificació dels ja existents.

c) Les instal·lacions d'emmagatzematge d'energia elèctrica mitjançant bateries híbrides amb les instal·lacions de les lletres a) i b).”

2.2 Es modifica l'apartat 3 de l'article 9, afegint un supòsit, el 4rt, a la lletra b) amb el contingut següent:

“4rt. Quan d'acord amb l'anàlisi d'afectacions agràries a aportar pel promotor del projecte, que ha de ser validat pel Departament amb competències en matèria d'espais agraris, es justifiqui que la dimensió de l'espai classificat amb Classe de Capacitat Agrològica I o II no permeti una explotació agrícola viable i que s'adoptin les mesures compensatòries per la pèrdua de producció de la superfície ocupada per la planta fotovoltaica. La potència fotovoltaica ubicada en Classe I o II no podrà superar els 5 MW”

2.3 Es modifica el primer paràgraf de l'apartat 6.1, que passa a tenir la redacció següent:

“6.1 Aquest capítol és d'aplicació a les instal·lacions següents, situades sobre el terreny en sòls classificats com a no urbanitzables i sobre sòls antropitzats, que són sòls degradats i transformats però abandonats per l'activitat que va provocar la seva transformació:”

2.4 Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 9 bis, que passen a tenir la redacció següent:

“9 bis 1. En els projectes de parcs eòlics de potència superior a 10 MW i plantes solars fotovoltaïques de potència superior a 5 MW, situats a terra i en sòl no urbanitzable, el promotor ha d'acreditar, amb anterioritat al tràmit d'informació pública, que ha presentat una oferta de participació local i la disponibilitat o el compromís de disponibilitat de més del 50% dels terrenys agrícoles privats sobre els quals es projecta la instal·lació solar o sobre els quals es projecta la cimentació dels aerogeneradors, incloses les subestacions elèctriques, i exclosos els accessos i les línies d'evacuació.

En el cas d'hibridació d'un parc eòlic o d'una planta solar fotovoltaica amb una instal·lació d'emmagatzematge mitjançant bateries, a l'efecte del present article no es computa la potència corresponent a la instal·lació d'emmagatzematge.

9 bis 2. L'oferta de participació local consisteix a oferir la possibilitat de participar, com a mínim en un 20% de la propietat del projecte o del seu finançament, a les persones físiques (directament o a través d'una societat vehicle que les agrupi) i jurídiques,

públiques o privades, radicades en el municipi en el qual es pretén situar la instal·lació, o en els municipis limítrofs a aquest municipi o els que pertanyin a la mateixa comarca. En el cas que a l'oferta de participació local inverteixi una empresa energètica pública en la qual l'Administració pública tingui una participació majoritària, i aquesta tingui un àmbit d'actuació supramunicipal, s'entendrà complert el requisit de presència local sempre que la planta s'ubiqui a una zona que estigui dins el seu àmbit d'actuació

2.5 Es modifica l'article 14.3, que passa a tenir la redacció següent:

“14.3. Per poder sol·licitar la declaració d'utilitat pública juntament amb l'autorització energètica i la declaració d'impacte ambiental, la persona promotora ha d'acreditar que disposa, com a mínim, de l'acord amb els propietaris del 85% de la superfície privada ocupada pel parc eòlic, la planta solar fotovoltaica o la instal·lació híbrida d'emmagatzematge amb bateries. En cas contrari, la declaració d'utilitat pública s'ha de sol·licitar un cop obtinguda l'autorització energètica. Als efectes del percentatge anterior, no computa la superfície ocupada pels accessos i les línies d'evacuació.”

2.6 Es modifiquen els apartats 2 i 5 de l'article 15, que passen a tenir la redacció següent:

“15.2 Un cop esmenades totes les deficiències, l'òrgan competent en matèria d'energia inicia el tràmit d'informació pública durant un període de trenta dies. L'anunci d'informació pública ha de detallar que té efectes sobre els procediments administratius següents: el procediment per a l'obtenció de l'autorització administrativa prèvia i de construcció del parc eòlic, la planta solar fotovoltaica o instal·lació híbrida d'emmagatzematge mitjançant bateries; si escau, per a la seva declaració d'utilitat pública; el procediment per a l'autorització del projecte d'actuació específica d'interès públic en sòl no urbanitzable, i el procediment d'avaluació d'impacte ambiental del projecte del parc eòlic o de la planta solar fotovoltaica.”

“15.5 El Departament competent en matèria d'energia, en el termini de 15 dies, ha de donar trasllat de les al·legacions i els informes rebuts en els tràmits d'audiència, consulta i informació pública i les respostes de la persona promotora als departaments competents en matèria d'urbanisme, de paisatge i d'avaluació ambiental i als ajuntaments afectats perquè, en el termini de quinze dies, puguin formular les seves observacions.”

2.7 Es modifiquen els apartats 1 i 3 de l'article 21, que passa a tenir la redacció següent:

“21.1 Tant l'autorització administrativa prèvia, com la de construcció, com l'autorització d'exploació d'un parc eòlic o una planta solar fotovoltaica es poden transmetre amb l'autorització prèvia de l'òrgan competent en matèria d'energia.

La transmissió d'accions o participacions de la societat titular de l'autorització, no requereix autorització prèvia.

La sol·licitud de transmissió d'autoritzacions ha d'anar acompanyada de la següent documentació:

- Documentació que permeti acreditar la capacitat legal, tècnica i econòmica en els termes establerts en la legislació bàsica del sector elèctric.

- Declaració de la persona titular de l'autorització en la que manifesti la seva voluntat de transmetre l'autorització a favor de la persona adquirent o escriptura pública de transmissió de titularitat”.

“21.3 La resolució sobre la transmissió de l'autorització es dicta i notifica en el termini màxim de tres mesos a comptar des de la data de presentació de la sol·licitud. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi resolt la sol·licitud, s'entén denegada. En cas que ja s'hagi aprovat el projecte d'actuació específica, l'eficàcia de la resolució queda condicionada a la constitució de la fiança a què fa referència l'article 19”.

2.8 S'afegeix una disposició addicional quarta:

“Disposició addicional quarta

Règim d'intervenció administrativa de les modificacions de les activitats derivades de la implementació d'instal·lacions d'emmagatzematge elèctric mitjançant bateries associades a les activitats

La implantació d'instal·lacions d'emmagatzematge elèctric mitjançant bateries associades a les activitats que disposen d'autorització ambiental o de llicència ambiental d'acord amb la Llei 20/2009, de 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats, té la consideració de modificació no substancial sense

conseqüències per a les persones ni per al medi ambient. Aquestes modificacions han de figurar a les actes d'inspecció ambiental o de control periòdic.”

2.9 S'afegeix una disposició addicional cinquena

“Disposició addicional cinquena

Instal·lacions d'emmagatzematge elèctric independent mitjançant bateries

1. Les instal·lacions d'emmagatzematge elèctric independents mitjançant bateries (stand-alone) s'autoritzen seguint el procediment previst al Reial Decret 1955/2000, d'1 de desembre, pel qual es regulen les activitats de transport, distribució, comercialització, subministrament i procediments d'autorització d'instal·lacions d'energia elèctrica, o norma que la substitueixi.

2. L'avaluació ambiental del projecte efectuada en el procediment d'autorització energètica té efectes en el procediment urbanístic, llevat que s'hagin introduït canvis en el projecte”.

Article 3

Modificació del Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei d'Urbanisme

Es modifica el Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, en els termes següents:

3.1 Es modifica el títol i s'afegeix un apartat, l'1 bis, a l'article 9 bis del Text refós de la Llei d'urbanisme, amb el text següent:

“Normes d'aplicació directa sobre instal·lacions per a l'aprofitament de l'energia renovable, instal·lacions d'emmagatzematge mitjançant bateries i la rehabilitació d'edificacions”

“1 bis. En les zones que el planejament urbanístic destini a usos industrials, logístics o d'activitat econòmica s'admetran amb informe dels organismes competents en matèria de riscos sense necessitat de modificar el planejament, les instal·lacions d'emmagatzematge mitjançant bateries, i les instal·lacions de producció d'energies renovables d'autoconsum, que hauran de respectar la normativa urbanística i sectorial aplicable.”

3.2. Es modifica la lletra b) de l'apartat 5 bis de l'article 34 del Text refós de la Llei d'urbanisme, que resta redactat de la manera següent:

“b) Les instal·lacions de producció d'energia elèctrica renovable amb una potència superior a 100 kW estiguin o no connectades a les xarxes de transport o de distribució d'electricitat, i, sense límit de potència, les instal·lacions d'emmagatzematge mitjançant bateries independents o híbrides amb instal·lacions de producció d'energia elèctrica així com les seves infraestructures de connexió.”

3.3 Es modifica la lletra g) de l'apartat 3 de l'article 53 del Text refós de la Llei d'urbanisme, que resta redactat de la manera següent:

“g) Instal·lacions de generació d'energia basades en fonts renovables, així com instal·lacions d'emmagatzematge mitjançant bateries.”

Disposició Final Primera

Entrada en vigor

Aquest Decret Llei entra en vigor l'endemà de la seva publicació al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

Per tant, ordeno que tota la ciutadania a la qual sigui aplicable aquest Decret llei cooperi a complir-lo i que els tribunals i les autoritats als quals pertoqui el facin complir.

Barcelona, 3 de juny de 2025

Salvador Illa i Roca
President de la Generalitat de Catalunya

Sílvia Paneque i Sureda
Consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica